

Friedrich Korfey Martin Raden

Disputatio De Emptione Venditione

Rostochii: Praelo Reusneriano, 1608

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn72866786X>

Druck Freier Zugang

RU jnr 1608
Friedr Korfey
Resp. Martin Rade

DISPUTATIO

De

2

43
~~42~~

EMPTIO-
NE VENDI-
TIONE,

Kauf
Verkauf

Quam

Deo duce & auspice,

Permissu & auctoritate amplissima Facultatis Juridicae
in celeberrima Rosarum Academia,

Præside

Clarissimo & consultissimo viro,

DN. FRIDERICO Korfeyen

I. U. D.

publici exercitij gratia discutiendam
proponit

MARTINVS RADEN PADERB. VV.

Habebitur disputatio in auditorio magno 16. Iulij initio
ad horam 6. matutinam facta.

I. D. 202. 2.

ROSTOCHII,

Prælo Reusneriano ANNO 1608.

L-D 1112

T H E S I S I.

Emptio venditio est contractus juris gentium, nominatus, bonæ fidei, consensu in re de re certo pretio commutanda.

2. In quo rem distrahens venditor, pretium numerans emptor dicitur.

3. Substantialia emptionis venditionis tria sunt, consensus, res, & pretium.

4. Quæ nisi omnia interveniant, contractus erit nullus.

5. Unum verò commune genus est emptionum: nisi quis puras à conditionalibus, & eas quæ solo consensu sine scriptura fiunt, ab his quæ in scriptis perficiuntur, distinguere velit.

6. Causa efficiens præcipua hujus contractus est consensus: nam emptio & venditio contrahitur, simul atq; de pretio purè & simpliciter convenerit; quamvis pretium nondum numeratum, nec res tradita sit.

7. Ideoq; etiam consensum in emptionibus & venditionibus debere intercedere, palàm est. *l. 9. in pr. ff. b. 1.*

8. Cæterum si in ipsa emptione contrahentes dissentiant, si in pretio, si in quo alio emptio imperfecta est. *d. l. 9. in pr.*

9. Si igitur ego me fundum emere putarem Corneilianum, tu mihi te vendere Sempronianum putasti: quia in corpore dissensimus, emptio nulla est. *d. l. 9. in pr.*

10. Idem est, si in ipso corpore non erratur, sed in substantia seu materia rei error sit: ut puta, si acetum pro vino, æs pro auro, plumbum pro argento veneat. *d. l. 9. § 2.*

11. Sed quid dicemus, si in materia ambo errarent: ut puta, si & ego me vendere aurum putarem, & tu emere, cum æs inauratum esset? venditionem esse constat idèd, quia auri aliquid habuit. *l. 14. ff. b. 1.*

12. Nam si inauratum aliquid sit, licet ego aureum putem, valet venditio. *d. l. 14.*

13. Quod si in nomine dissentiamus, verùm de corpore constat, nulla dubitatio est, quin valeat emptio & venditio. *d. l. 9. § 1.*

14. Et si ego me virginem emere putarem, cum esset jam mulier, emptio subsistit. *l. 11. § 1. ff. b. 1.*

15. Verùm ex empto competit actio ad resolvendam actionem, ut pretio restituto mulier reddatur. *l. 11. § 3. de act. empt.*

16. Et quidem in huac contractum emptionis venditionis consentire,

tire, eumq; contrahere possunt omnes, qui vel natura, vel lege non prohibeantur.

17. Natura prohibentur infantes, & furiosi: nullum enim eorum esse consensum manifestum est. *l. 2. C. de cont. empr.*

18. Lege impediuntur pupilli: cum nullius rei alienatio eis sine tutoris auctoritate concessa sit. *§. ult. in fin. Instit. quib. alien. lic. vel non.*

19. Minor quoq; quinque; & viginti annis curatorem habens, si post pupillarem aetatem rem vendiderit, hunc contractum servari non oportet. *l. 3. C. de in integ. rest. min.*

20. Si verò sine curatore constitutus contractum fecerit, implorare in integrum restitutionem non prohibetur. *d. l. 3.*

21. Et si sciens rem emam ab eo, cui bonis interdictum sit, dominus istius rei non ero. *l. 26. h. t.*

22. Sic etiam is, qui officij causa ad tempus in provincia agit, vel militat, prædia comparare in eadem provincia non potest. *l. 62. in pr. ff. h. t.*

23. Nisi paterna ejus à fisco distrahantur, vel specialiter ei hoc concessum sit à Principe. *d. l. 62. in pr. l. 46. in fin. h. t.*

24. Eodem modo tutor rem pupilli (nisi hoc fiat palam & bona fide) emere non potest: idemq; porrigendum est ad similia. *l. 34. §. fin. ff. eod.*

25. Nec inter patrem & filium, nisi de rebus castrensibus, aliisque ad filium pleno jure pertinentibus, emptio rectè contrahitur. *l. 2. in pr. ff. eod.*

26. Quin & inter Medicum & ægrotum, aliasque certas quasdam personas venditiones contractæ de jure non subsistunt.

27. Materia circa quam emptio venditio versatur, est res & pretium.

28. Et quidem sine re, quæ veneat, nec emptio, nec venditio intelligi potest. *l. 8. in pr. ff. h. t.*

29. Rerum verò omnium, quas quis habere, vel possidere, vel persequi potest, venditio rectè fit. *l. 34. §. omnium. i. ff. eod.*

30. Ideoq; non tantum res corporales, sed & incorporales, mobiles, & immobiles, singulares, & universales emi vendi possunt.

31. Fructus etiam, & partus futuri rectè emuntur: ut cum editus esset partus, jam tunc, cum contractum esset negotium, venditio facta intelligatur. *d. l. 8. in princ.*

32. Sed si partus omnino non nascantur, nec fructus proveniant, ab initio emptio nulla fuisse videtur: nisi hoc culpa venditoris contigerit.

33. Aliquando & sine re venditio intelligitur: veluti cum quasi alea emitur: quod fit, cum captus piscium, vel avium, vel missilium emitur.

d. l. 8. §. 1.

34. Em-

34. Emptio enim contrahitur, etiamsi nihil incidit : quia spei emptio est. *d. l. 2. §. 1.*

35. Annuorum quoque reddituum emptionem (modò non sit usuraria) esse licitam defendemus.

36. Quin & rem alienam bona fide distrahere quem posse nulla est dubitatio. *l. 28. ff. b. t.*

37. Cum qui vendidit, necesse non habeat rem emptoris facere. *l. 25. §. qui vendidit. 1. ff. eod.*

38. Hoc tamen casu emptori res evictione auferri potest : & emptor evictionis nomine venditorem vicissim obligatum habet. *d. l. 28. l. ii. §. Et in primis. 2. de. act. empt.*

39. Earum verò rerum, quas natura, vel jus gentium, vel mores civitatis commercio exuerunt, nulla venditio est. *l. 34. §. omnium j. ff. b. t.*

40. Natura hominum commercio exemit liberum hominem, & res quæ per naturam tradi nequeunt.

41. Rerum igitur earum quæ à natura tradi nequeunt, nulla venditio est.

42. Nec liberum hominem scientes emere possumus. *d. l. 34. §. 2.*

43. Sed & talis emptio admittenda non est, cum servus erit : cum fas non sit, ejusmodi casus expectare. *d. l. 34. §. 2.*

44. Licet certo quodam modo *l. 2. C. de patr. qui fil. suos distr. expressio*, patribus liberorum venditio sit concessa.

45. Jus gentium hominum commercio exemit res sacras, & religiosas : ideoque loca sacra vel religiosa frustra quis sciens emit. *§. fin. Instit. b. t.*

46. Quod adeò verum est, ut ne æde sacra terræ motu diruta, locus (cum non sit profanus) venire possit. *l. æde sacra 73. ff. eod.*

47. Quæ tamen regula indistinctè non semper procedit : res enim sacræ ob redemptionem captivorum, & alias certas quasdam causas, de quibus vid. *Dd. in §. sacræ res. 8. Instit. de rer. divis. vendi possunt.*

48. Et si fortè non specialiter locus sacer, vel religiosus venierit, sed emptio majoris partis accesserit, ex empto competit actio *l. in modicis 24. ff. b. t.*

49. Verùm cum præcedentia de emptore sciente dicta sint, quid dicendum erit ? si res sacras, vel religiosas pro profanis, vel privatis deceptus à venditore quis emerit ? habebit actionem ex empto, quod non habere ei liceat, ut consequatur, quod sua interest, eum deceptum non esse. *§. fin. Instit. b. t.*

50. Idemque juris est, si hominem liberum pro servo quis emerit, *d. §. fin.*

51. Nisi fortè liber homo major viginti annis ad pretium partici-
pandum, sese venundari passus sit: cum is servus emptoris fiat. *s. ser-
vi autem. 4. Instit. de jur. pers.*

52. Moribus civitatis publicæ res, quæ non in pecunia populi, sed in
publico usu habentur, emi vendi prohibitæ sunt. *l. si Celsus. 6. in pr. ff. h. t.*

53. (Ita tamen ut & in his rebus eadem distinctio, quam inter em-
ptorem scientem & ignorantem supra tradidimus, observetur, si fortè
vendantur.)

54. Quæ verò in patrimonio fisci sunt, venditio earum valet. *l. pacta.
72. s. fin. ff. eod.*

55. Eodem quoq; jure rerum furtivarum, & vi possessorum emptio
venditio prohibetur.

56. Si verò earum rerum venditio fortè fiat, & emptor solus sciat,
furtivum vel vi possessum esse, quod venit, non obligabitur venditor:
nec tamen ex vendito quidquam consequitur, nisi ultrò, quod conve-
nerit, præstet *l. 34. s. item si. 3. ff. h. t.*

57. Quod si venditor sciat, emptor ignoraverit, utriusq; obligatio
nascitur. *d. l. 34. s. item si. 3.*

58. Venditionem etiam non recipiunt res litigiosæ, & restitutioni
subjectæ, nisi cæris quibusdam casibus.

59. Nec veneni mali emptio contrahi potest, nisi illud aliquo modo
adjectione alterius materiæ usui nobis esse possit. *l. 35. s. 2. ff. eod.*

60. Quin & feudum, vel emphiteusis, sine Domini consensu, & res
quædam aliæ, citra solemnia juris requisita, vendi nequeunt.

61. Sic etiam moribus civitatis purpura, & sericum privatis, arma,
vinum, aliudve liquamen barbaris, & quædam res aliæ certis quibus-
dam hominibus vendi prohibentur.

62. Sed et si res in commercium cadant, nonnunquam tamen earum
impeditur venditio:

63. Senatus enim censuit, ne quis domum villamve negotiandi cau-
sa, ut diruatur, emeret, venderetve. *l. senatus. 52. ff. h. t.*

64. Sux quoq; rei emptio non valet, sive sciens, sive ignorans
emi: sed si ignorans emi, quod solvero, repetere poterò. *l. sua rei. 16.
ff. eod.*

65. Si tamen ab initio agatur, ut possessionem quis emat, quam for-
tè venditor habuit, rei suæ emptio valet. *l. 34 s. rei sue. 4. ff. h. t.*

66. Et cum tota re etiam nostram partem emere possumus. *l. quod si
23. in fin. ff. de in diem addict.*

67. Sub

67. Sub conditione quoq; id, quod meum est, emere possum: quia forte speratur meum esse desinere. *l. existimo. 61. ff. h. t.*

68. Pretium quod attinet, illud etiam constitui oportet: nam nulla emptio sine pretio esse potest. *in fin. pr. Inst. h. t.*

69. Ideoq; si universa venditio donationis causa fiat, in totum venditionem non valere dicimus. *l. si quis. 38. ff. eod.*

70. Si verò viliori pretio res donationis causa distrahatur, venditio valet: nisi inter virum & uxorem fuerit contracta. *d. l. si quis. 38.*

71. Imò & nummo vno aliquando venditionem contrahi posse putamus.

72. Porro pretiū quod constituitur certū esse debet. *§ sed & 1. Inst. eod.*

73. Eiusmodi igitur venditio, quanti tu fundum eum emisti, vel quantum pretium in arca habeo etiam valet, cum non incertum sit pretium, sed magis ignoretur, quanti emptus sit, quàm in rei veritate incertum sit. *l. 7. § 1. ff. hic.*

74. Verùm si mox inveniatur, quod fundus non sit emptus, vel quod nihil in arca habeat, videtur quasi sine pretio facta venditio, ideoque nulla est. *l. si quis. 37. eod.*

75. Et si inter aliquos ita convenerit, ut quanti Titius rem æstimaverit, tanti sit emptus, siquidem ille pretium definierit, tunc omnimodo secundum ejus æstimationem & pretium persolvatur, & res tradatur, & venditio ad effectum perducatur. *§. sed & j. Inst. h. t.*

76. Sin autem Titius vel noluerit, vel non potuerit pretium definire, tunc quasi nullo pretio statuto, pro nihilo est venditio. *d. §. sed et. j.*

77. Sic quoq; in vendentis vel ementis voluntatem simpliciter collata conditione comparandi, quia non adstringit necessitate contrahentes, emptio venditio nulla est. *l. in vendentis. 13. C. eod.*

78. Præterea pretium in numerata pecunia consistere debet. *§. item pretium. 2. Inst. h. t.*

79. Alioqui si res pro re detur contractus emptionis venditionis non erit.

80. Verùm si ex intervallo pretij causa non pecunia numerata, sed pro ea alia res in solutum consentienti detur, ex hoc venditio non constituitur irrita. *l. pretij. 9. C. de rescind. vendit.*

81. Formam emptionis venditionis quod attinet, eam in consensu de re certo pretio commutanda, præcipuè consistere certum est.

82. Consensus autem ille, quoad modum contrahendi emptionem, in præ-

in præseas negotium conceptus, verus, mutuus, perspicuus & clarus esse debet.

83. Si tamen obscurus sit, nihilominus venditionem valere constat: sed obscuritas illa nocere debet ei, qui potuit, re integra, legem contractui apertius dicere. *l. 21. l. 34. in pr. ff. h. t.*

84. Invitum quoq; comparare vel distrahere postulantis desiderium, justam causam non continet. *l. invitum C. eod.*

85. Licet ob sævitiam dominorum in seruos, vel si Respublica, aut civitas aliqua prematur annonæ inopia, aliisq; certis quibusdam casibus res proprias (pretio tamen plerunq; justo) vendere cogi quis possit.

86. Et quidem non tantum inter præsentés, sed & inter absentes, per nuntium, & per literas, tam sub conditione, quam purè emptio contrahi potest. *l. 1. in fin. ff. h. t. §. emptio. 4. Instit. eod.*

87. Sub conditione, veluti, Si Stichus intra certum diem tibi placuerit, erit tibi emptus aureis tot. *d. §. emptio, 4.*

88. Scriptura quoq; ad emptionem rectè contrahendam, necessario non requiritur, nisi in scriptis contrahentes perfici emptionem velint,

89. Quin & sine arrhis emptio contrahi potest: quod enim arrhæ nomine pro emptione datur, non eò pertinet, quasi sine arrha conventio nihil proficiat, sed ut evidentiùs probari possit, convenisse de pretio. *l. 35. in pr. ff. eod.*

90. Pacta etiam huic contractui adduntur varia, ex quibus frequentissima sunt, in diem addictio, lex commissoria, & pactum de retrovendendo, de quibus aliàs.

91. Præterea cum plerunq; eveniat, ut quod alteri superest, alteri desit: nec tamen semper concurrat, ut cum tu habeas, quod ego desiderem, invicem ego habeam, quod tu accipere velis. *l. 1. in pr. ff. h. t.*

92. Ideò emptio venditio introducta est, ut difficultatibus permutationum æqualitate quantitatis subveniatur, & res necessariæ inter homines communicentur. *d. l. 1. in pr.*

93. Effectus emptionis venditionis est, quod de contractu jure perfecto, alterutro invito, nullo recedi tempore bona fides patiatur. *l. 3. C. de rescind. vendit.*

94. Si verò arrhæ intervenerint, dubitatur quid sit dicendum? nos tam emptorem, quam venditorem, licet ille arrhas amittere, hic duplicatas restituere vellet, alterutro invito à perfecto contractu etiam non posse recedere defendemus.

95. Porro perfecta emptione rei quoq; venditæ periculum statim ad empto-

emptorem pertinet, tametsi adhuc ea res emptori tradita non sit. *§ cum autem 3. Inst. h. t.*

96. Itaq; si res vendita tota, vel aliqua ex parte consumpta fuerit, vel deterior esse cæperit, emptoris damnum est, cui necesse est, licet rem non fuerit nactus, pretium solvere. *d. § cum autem. 3.*

97. Sed & si post emptionem rei venditæ aliquid per alluvionem, vel alio quodam modo accesserit, ad emptoris commodum pertinet: nam & commodum ejus esse debet, cujus periculum est. *d. § cum autem. 3.*

98. Quod si sub conditione res venierit, siquidem defecerit conditio, vel pendente conditione res interierit, nulla est emptio: quod si conditio extiterit, & res non extincta, sed solummodo deterior effecta fuerit, emptoris est periculum, *l. necessario. 8. ff. de per. & com. rei vend.*

99. Nisi fortè hoc ipsum convenerit, ut res periculo emptoris servaretur: hoc enim pactum valere putamus. *l. 10. in prin. ff. eod.*

100. Quod si vinum ita venierit, ut degustaretur, quoad degustaverit, periculum acoris & mucoris ad venditorem pertinebit. *l. 4. § si aversione. 1. ff. de peric. & com. rei vend.*

101. Rerum quoq; earum, quæ pondere, numero, mensurave constant, antequam admensæ, adpensæ, adnumeratave fiat, periculum venditorem respicit.

102. Cum rerum earum venditio non aliter videatur perfecta, quàm si admensæ, adpensæ, adnumeratave sint. *l. 35. § in his. 5. ff. h. t.*

103. Nisi fortè aversione venierint: tunc enim idem juris est, quod in cæteris rebus.

104. In venditione alternativa, puta Stichi aut Pamphili, prioris periculum ad venditorem, posterioris ad emptorem respicit. *l. 34. § si emptio 6. ff. h. t.*

105. Si generaliter aliquid vendatur, veluti bos, vel equus, ante traditionem venditori perimitur.

106. Verùm quæ diximus ita procedunt, si per neutrum steterit, quo minus res interierit: alioqui utrius venditoris, vel emptoris dolo aut culpa id contigerit, ejus etiam periculum erit.

107. Quod si uterq; emptor & venditor moram adhibuerit; æquum est, posteriorem moram nocere. *l. illud. 17. ff. de per. & com. rei vend.*

108. Sed si res vendita per furtum, sine dolo & culpa venditoris, perierit: animadvertendum erit, an custodiam ejus usq; ad traditionem venditor susceperit; nam si susceperit, ad ipsius periculum is casus pertinet. *§ cum autem. 3. Inst. h. t.*

109. Si

109. Si nihil appareat convenisse, talis custodia desideranda est à venditore, qualem bonus paterfamilias suis rebus adhibet, quam si præstitit, & tamen rem perdidit, securus esse debet. *l. 35. § si res. 4. ff. b. t.*

110. Ut tamen vindicationem rei, & condictioem exhibeat emptori. *d. l. 35. § si res. 4.*

111. Idem etiam est de furti, & de damni injuriæ actione. *d. § cum autem 3.*

112. Sed si hæc actiones non habeat, ut quia rem alienam vendiderit, ob id ipsum certè damnandus erit. *d. l. 35. § si res. 4.*

113. Deniq; ad effectum emptionis venditionis quoq; pertinet, quod ex ipso contractu duplex actio, empti scilicet, & venditi, oriatur, qua ad implementum ejus agi possit.

114. Actio empti emptori ejusque heredi (pretio soluto, aut realiter oblato) adversus venditorem eiusque heredem, ad rem venditam, unà cum accessionibus & fructibus, à tempore contractus ex re vendita perceptis, tradendam competit.

115. Et quidem rem ipsam venditor præcisè tradere tenetur, nec præstando interesse liberatur, modò ejus tradendæ facultatem habeat.

116. Imò non tantùm simpliciter rem tradere, sed & vacuam ejus possessionem præstare debet.

117. Quamvis si res justo tempore legitimè non tradatur, emptor etiam in id, quod interest, rectè agere possit. *l. i. in pr. de act. empt.*

118. Quæ rei traditio, siquidem dominus fuit venditor, facit & emptorem dominum: si non fuit, tantum evictiois nomine venditorem obligat. *l. ij. §. & in primis. 2. ff. eod.*

119. Si modò pretium solutum, aut satis eo nomine factum, vel etiam sine ulla satisfactione fides de eo habita sit. *l. 19. ff. b. t.*

120. Redhibitionem quoq; ob morbum vitiumve rei venditæ, quod reticuit venditor, quodve latebat, contineri empti iudicio Ictus Ulpianus probat. *l. ij. §. redhibitionem. 3. ff. de act. empt.*

121. Quin & is, qui pecus morbosum, vel tignum vitiosum ignorans vendidit, id ex empto actione præstare tenetur, quanto minoris fuisset empturus, si id ita esse scissem. *l. 13. in pr. ff. eod.*

122. Si verò sciens reticuit, & emptorem deceptit, omnia detrimenta, quæ ex ea emptione emptor traxerit, ei præstabit. *d. l. 13. in prin.*

123. Deniq; quicquid dolo & culpa venditoris abest, quicquid præstari convenit, & quicquid inter contrahentes legitimè actum est, in hoc iudicium venit.

124. Ex

124. Ex vendito actio venditori, ejusq; heredi (re vendita plenè tradita) competit ad ea consequenda, quæ ab emptore præstari oportet. *l. 13. §. ex vendito. 19. ff. de act. empt.*

125. Veniunt autem in hoc iudicium non tantùm pretium (quod emptor venditoris facere cogitur) sed & usuræ pretij post diem traditionis & moræ. *d. l. 13. §. veniunt. 20.*

126. Sic quoq; venditor hac actione ex vendito sumptus, qui facti sunt in re distracta, consequi potest. *d. l. 13. §. 22.*

127. Item ex vendito rectè agitur, ut emptor res emptas tollat, *l. 9. ff. eod.*

128. Et si quid inter contrahentes nominatim convenerit, ut id fiat. *d. l. 13. §. item si. 23.*

129. Cæterùm etsi regulariter jure factas venditiones semper ratas manere, tam emptoris, quàm venditoris interfit. *l. ratas. 7. C. de rescind. vend.*

130. Nihilominus tamen aliquando dissolvuntur: re enim integra ab emptione & venditione utriusque partis consensu recedi potest. *l. 1. C. quan. lic. ab empt. disc.*

131. Etenim quod consensu contractum est, contrariæ voluntatis adminiculo dissolvitur. *d. l. 1.*

132. Verùm post traditionem interpositam nuda voluntas non resolvit emptionem, si non actus quoq; priori similis retrò agens venditionem intercesserit. *d. l. 1.*

133. Sic quoq; si uterque & emptor & venditor in dolo fuerit, nihil actum erit: dolo inter utramque partem compensando, & iudicio, quod ex bona fide descendit, dolo ex utraq; parte veniente, stare non concedente. *l. 57. in f. de cont. empt.*

134. Et si emptor vel venditor ad contrahendam emptionem dolo indutus fuerit, emptio quoque nulla erit.

135. Si verò venditor dolo causam contractui non dederit, sed de artificio, aut de peculio servi dolosè mentitus fuerit, ut plures eum venderet, empti iudicio tenebitur, ut præstet emptori, quanto plures servum emisset, si ita peculiatu fuisset, vel eo artificio instructus. *l. 13. §. si venditor. 4. de act. empt.*

136. Quod si dolus non intervenerit, sed in re ipsa fraus fuerit, ob id solum venditio non rescinditur.

137. Cum in pretio emptionis & venditionis naturaliter liceat contrahentibus se circumscribere. *l. 16. §. 4. ff. de minor.*

138. Nec

138. Nec res bona fide vendita, propter minimam causam inempta fieri debeat. *l. res bona. 54. ff. de cont. empr.*

339. Si tamen venditor ultra dimidiam partem veri pretij, quod fuerat tempore venditionis, laesus fuerit, beneficio *l. 2. C. de rescind. vend.* ei succurritur, ita ut emptor rem venditam, pretio recepto, ei restituat, vel quod iusto pretio deest suppleat.

140. Et quidem beneficium *d. l. 2.* non tantum in rebus immobilibus, sed & in mobilibus locum obtinet.

141. Daturque tam emptori, quam venditori.

142. Quin & ad locationem, permutationem, divisionem, non item ad transactionem, aut adversus tertium possessorem *d. l. 2.* beneficium produci potest.

143. Denique & alijs quibusdam modis emptio venditio rescinditur, vel etiam annullatur, de quibus videantur. *Wes. in par. ff. de resc. vend. n. 6. Vult. 1. Jurisp. Rom. 35. in fin. & alij.*

124. Ex vendito actio venditori, ejusq; heredi (dita) competit ad ea consequenda, quæ ab emptor. l. 13. §. ex vendito. 19. ff. de act. empt.

125. Veniunt autem in hoc iudicium non tantum emptor venditoris facere cogitur) sed & usuræ pretiis & moræ. d. l. 13. §. veniunt. 20.

126. Sic quoq; venditor hac actione ex vendito sunt in re distracta, consequi potest. d. l. 13. §. 22.

127. Item ex vendito rectè agitur, ut emptor. l. 9. ff. eod.

128. Et si quid inter contrahentes nominatim est. d. l. 13. §. item si. 23.

129. Cæterum etsi regulariter jure factas venditiones manere, tam emptoris, quam venditoris interfit. l. 1. vend.

130. Nihilominus tamen aliquando dissolvuntur ab emptione & venditione utriusque partis consensu. C. quan. lic. ab empt. disc.

131. Etenim quod consensu contractum est, sine adminiculo dissolvitur. d. l. 1.

132. Verùm post traditionem interpositam non dissolvit emptionem, si non actus quoq; priori simulationem intercesserit. d. l. 1.

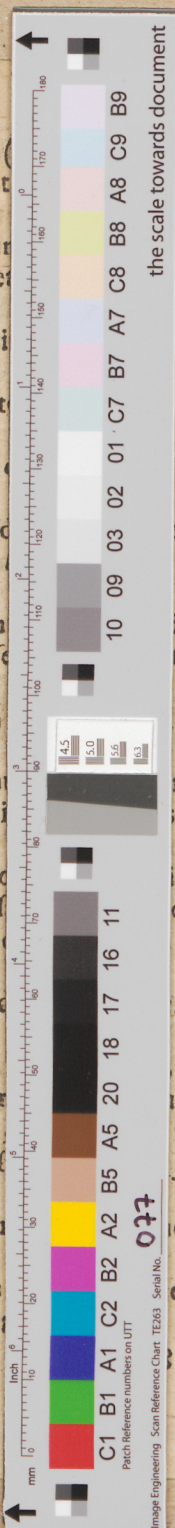
133. Sic quoq; si uterque & emptor & venditor actum erit: dolo inter utramque partem compensatio ex bona fide descendit, dolo ex utraq; parte venditor. l. 57. in f. de cons. empt.

134. Et si emptor vel venditor ad contrahendum inductus fuerit, emptio quoque nulla erit.

135. Si verò venditor dolo causam contractui interponat, aut de peculio servi dolose mentitus fuerit, emptio iudicio tenebitur, ut præstet emptori, si emisset, si ita peculiatu fuisse, vel eo artificio interponitur. 4. de act. empt.

136. Quod si dolus non intervenerit, sed in dolo solum venditio non rescinditur.

137. Cum in pretio emptionis & venditionis inter contrahentibus se circumscribere. l. 16. §. 4. ff. de minor.

ne tra-
por tet.
(quod
aditio-
ui facti
tollat,
id fiat.
er ratas
rescind.
integra
test. l. 1.
untatis
non re-
vendi-
t, nihil
o, quod
conce-
m dolo
sed de
m ven-
servum
si vendi-
erit, ob
eat con-
, Nec